

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Quomodo orandum, vt non inducamur in tentationes, & tamen in temptationibus gaudendum sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

spondeo, Deum qui fidelis est, sicut promisit, sic & præstetur, ut non patiatur vos tentari supra id, quod potestis; si scilicet eius gratiam & opem, ut par est imploretis, eiique cooperemini. Deus impossibilia non jubet, ait S. Augustinus lib. de nat. & grat. c. 43. & ex eo Conc. Trid. Sess. 6. c. 11. (cùm nempe jubet, ut tentationi resistamus) sed iubendo monet & facere, quod possumus, & petere, quod non possumus, & adiuuat, ut possemus. Hinc Christus Matthæi 11. *Ingum, inquit, meum suane est, & onus meum leue.* Ac 1. Ioan. 5. 3. *Mandata eius grania non sunt.* Non potest de gravitate onoris conqueri filius, quem in portando iuuat pater, de maioribus suis viribus illi vires addens.

Est quidem ita: orare jubemur, Et ne nos inducas in temptationem: possumus tamen nihilominus gaudere, si in varias temptationes incidamus. De quo non minima nascitur quaestio, ait Cæsianus: Si enim oramus, ne permittamur tentari, unde erit in nobis virtus constantia comprobanda, secundum illam sententiam: omnis vir, qui non est tentatus, non est probatus: & iterum: Beatus vir, qui suffert temptationem? Non ergo hoc sonat: Ne inducas nos in temptationem, id est non permittas nos aliquando tentari: sed, ne permittas in temptatione positos superari. Tentatus est enim Iob, sed non est inductus in temptationem. Non enim dedit insipientiam Deo, nec ad illam, ad quam trahebatur, tentatoris ultionem, ore impio blasphemus intravit. Tentatus est Abraham, tentatus est Ioseph, sed neuter illorum est in temptationem inductus, quia nullus eorum consensum præbuit tentatori. Deinde sequitur: sed libera nos à malo, id est, ne permittas nos à diabolo tentari supra id, quod possumus, sed fac cum temptatione & exitum, 1. Cor. 10. ut sufficiere possumus. Hoc auxilio diuino postulato, quod nulli negatur, non ex nobis, sed ex Deo sufficientes sumus, vt in temptationem non inducamur, sed eam sufferamus. Vnde meritò gaudent boni, lugent mali. Boni quidem, quia signum habent, se esse in via virtutis, quæ est aspera; item se accedere ad seruitum Dei, cùm quisquis ad Deum ascendit, ad temptationem se debeat præparare; atque ita præparare, ut temptationem non vnam, sed varias, caussam gaudij, immò omnis gaudij debeat existimare, exemplo illorum, de quibus dicitur: *Iabant Apostoli gaudentes,* Actor. 5. 42. quod digni habitu effent pro nomine IESV contumeliam pati: Quam

IV.

Matth 6. 13.
Cassian. Col-
lat. 9. cap. 22.
Eccles. 34.
Iacob. 1.

Gen. 22.
Gen. 39.

S. August. 14.
de ciuit. c. 7

Eccles. 2. 1.

Actor. 5. 42.

Ffff 2 quia

quia S. Petrus χάρη, id est, gratiam vocabat, potuit etiam meritò
 2. Cor. 12, 10. χαρὰ, id est gaudium, appellare. Hac de causa etiam D. Paulus
 Coles, 1, 24. placuit sibi in infirmitatibus, in contumelijs, in necessitatibus,
 2. Cor. 7, 4. in persecutionibus, pro Christo: Gaudebat in passionibus, reple-
 2. Cor. 12, 5, 9. batur consolatione, & superabundabat gaudio in omni tribula-
 1. Cor. 3, 3. tione, in quibus gloriabatur. Quin & Thessalonicenses mone-
 bat, ne moueri se linerent, si Paulum viderent tribulationibus
 1. Thess. 3, 3. agitari: *Ipsi enim scitis*, inquietebat, quod in hoc positi sumus, hoc est,
 quod hæc sit Christianæ professionis ratio diuinitus constituta;
 2. Tim. 3, 1. & quod omnes, qui pie vivere volunt in CHRISTO IESV, persecu-
 tionem patientur. Ita & Stephano lapides dulces fuisse canit Ec-
 clesia. Idem de D. Laurentio, Andrea, Bartholomæo, Idem de S.
 S. Augustin. Agatha testatur S. Augustinus, inquiens: *Istis omnibus dulcedo ina-*
Seliloq. c. 22. *simabilis amarissima tormenta dulcorauit, & Agatha, cum dulcedi-*
nis illius stillam gustasse, latissime & glorianter ibat ad carcerem,
& quasi ad epulas inuitata, agonem suum precibus Domino commen-
dabat. Ab Andrea crux dies desiderata est, sollicitè amata, sine in-
termissone quaesita, cupienti animo illi preparata; securus & gaudens
venit ad illam, & orauit, ut illa exultans susiperet ipsum. En quæ
tendant tentationes? etiam gaudium afferunt ihs; quos humiles,
cautos, fortes, rerum caducarum cotemptores, æternarum
amatores, Christi imitatores, puriores, tutiores, contra pecca-
S. August. 10. ta, ad virtutem aptiores, denique beatos faciunt. Tametsi ergo
Confess. c. 28. tentationes non amant Sancti, amant tamen eas tolerare & lu-
perare cum veniunt, iisque uti nō rant ad suam salutem,

V.

Eccli. 27, 6.

Possent idem facere mali, sed tua malitia nolunt; sed sponte
 saliunt de saxo; sed, ut vitrei, franguntur; & impatientia sua
 rumpuntur, sicut vas figuli, & testa male cocta, quæ flammam
 nequit sustinere. *Vas figuli probat fornax, & homines justos ten-*
tatio tribulationis. Figulus non ponit in fornace vasa, quia ea
 odit; non ut rumpantur; sed ut coquantur, & perficiantur.
 Si quædam, contra mentem eius, dissiliant, ob malam eorum
 temperiem id contingit, non ob figuli voluntatem. Tali modo
 & Deus agit: viri homines, non ut comburat; mittit in forna-
 cem temptationis, ut, tamquam vasa fragilia, efficiat fortiora-
 dum purgat à fæcibus & humiditate terrena cupiditatis. Ita
 sunt